

Sygn. akt: I C 162/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Alina Kowalewska
Protokolant:	sekretarz sądowy Joanna Kucharska

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2021 r. w Giżycku

na rozprawie

sprawy z powództwa M. T.

przeciwko J. B.

o zapłatę

1.Zasądza od pozwanej J. B. na rzecz powoda M. T. kwotę 32.300 zł (trzydzieści dwa tysiące trzysta złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29.07.2021r do dnia zapłaty.

2.Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

3.Zasądza od pozwanej J. B. na rzecz powoda M. T. kwotę 2.381,74 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

SSR Alina Kowalewska

Sygn. akt I C 162/21

UZASADNIENIE

Powód M. T. domagał się zasądzenia od pozwanej J. B. kwoty 56950,00 zł wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18.02.2021r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że 20.07.2015 r. i 11.01.2016 r. udzielił pozwanej pożyczek w wysokości odpowiednio 30000,00 zł i 16000,00 zł przelewając te kwoty z rachunku bankowego swojego brata B. T. (1) na rachunek pozwanej. Ponadto gotówką pożyczył pozwanej 10950,00 zł. Wyjaśnił, że pieniądze te zostały pożyczone na koszty rozpoczęcia działalności gospodarczej prowadzonej przez pozwaną pod firmą (...) w G.. Pieniądze nie zostały przez pozwaną zwrócone mimo wezwania do zapłaty, które pozwana odebrała 18.01.2021 r.

Powód nadto w uzasadnieniu pozwu wyjaśnił, że pozwana posługując się jego danymi osobowymi zaciągnęła kredyt w (...) SA na kwotę 8000,00 zł i zaprzestała spłat rat tego kredytu. Powód spłacił całą powstałą zaległość w kwocie 8649,13 zł.

Po złożeniu przez pozwaną odpowiedzi na pozew, w toku procesu, powód sprecyzował swoje roszczenie twierdząc, że dochodzi zapłaty kwoty 56950,00 zł, na którą to kwotę składają się pożyczki udzielone pozwanej 03.03.2016 r. - 2050,00 zł, 17.02.2016 r. - 10000,00 zł, 02.02.2016 r. - 20000,00 zł oraz 11.01.2016 roku - 16000,00 zł. Oświadczył także, że przedmiotem jego roszczenia nie są rozliczenia między stronami wynikające z kredytu zaciągniętego w G. (...) Bank na 8000,00 zł.

Pozwana J. B. wniosła o oddalenie powództwa wyjaśniając, że w ramach wzajemnej pomocy powód istotnie w dniu 20.07.2015 r. przełał na jej konto kwotę 30000,00 zł, która niezbędna była pozwanej do dokonania rozliczeń finansowych w placówce franczyzowej G. (...) Bank w G., w której pozwana pracowała. Niezwłocznie, bo następnego dnia - tj. 21.07.2015 r., pozwana kwotę tą zwróciła na rachunek, z którego wykonano przelew. Pozwana przyznała, że w 2015r. pożyczła od powoda pieniądze na bieżące wydatki, które zwróciła w łącznej kwocie 15260,21zł. Pozwana wyjaśniła także, że otrzymała od M. T. pożyczkę w kwocie 16000,00 zł w dniu 12.01.2016 r. oraz 2050,00 zł w dniu 04.03.2016 r. z przeznaczeniem na wydatki związane z organizacją działalności gospodarczej. Twierdziła, że przez okres kolejnych 4 lat zwróciła powodowi 19490,00 zł dokonując przelewów na konto wskazane przez powoda. Wyjaśniła, że nie ma żadnych zobowiązań finansowych wobec powoda. Zaprzeczyła jakoby powód udzielał jej dalszych pożyczek. Przyznała, że na jej konto wpływały pieniądze od powoda, ale na wyraźne polecenie powoda były one wypłacane innym osobom.

Sąd ustalił co następuje:

Powód M. T. oraz pozwana J. B. poznali się w 2015 r. i do 2017 r. utrzymywali kontakty koleżeńskie. Jesienią 2017 r. strony zamieszkały razem i prowadziły wspólne gospodarstwo domowe do 2019r. Koszy codziennego utrzymania strony ponosiły wspólnie chociaż nie zawsze w równych częściach. Z tego tytułu strony nie prowadziły między sobą wzajemnych rozliczeń. Rozliczenia dotyczyły natomiast wydatków niezwiązanych ze wspólnym gospodarstwem. Z tytułu tych rozliczeń pozwana zwróciła powodowi w 2015r. kwotę 15260,21zł. zaś w 2016r. 19470,00zł. Pozwana J. B. pracowała jako leader w placówce franczyzowej G. (...) Bank w G.. Powód M. T. nie miał stałego zatrudnienia jego dochody pochodziły z dorywczych zajęć. Strony pomagały sobie wzajemnie, w tym również finansowo. Z uwagi na zobowiązania alimentacyjne powoda i prowadzone w związku z tym postępowanie egzekucyjne, powód korzystając z możliwości, które stworzyła mu pozwana pracując w placówce G. Banku, założył w tym banku rachunek oszczędnościowy nr (...) na nazwisko swojego brata B. T. (1). Na rachunku tym lokował swoje pieniądze wyłącznie powód a B. T. (1)- formalnie właściciel konta, nie miał żadnych możliwości dokonywania jakichkolwiek operacji bankowych (**dowód: przesłuchanie stron k. 2019-220, zeznanie świadka B. T. (1) k.180-181, wykaz operacji na rachunku k.146-177, potwierdzenia przelewów-operacji bankowych dokonanych przez pozwaną k. 41-91**).

Pozwana zainspirowana przez powoda i przy jego pomocy podjęła decyzję o rozpoczęciu własnej działalności gospodarczej, którą otworzyła 14.01.2016 r. pod firmą (...). Powód przekazał pozwanej na wydatki związane z otwarciem tej działalności w dniu 11.01.2016 r. kwotę 16000,00 zł, 02.02.2016 r. kwotę 20000,00 zł, 17.02.2016 r. kwotę 10000,00 zł i w dniu 03.03.2016 kwotę 2050,00 zł. W operacjach bankowych na koncie założonym w G. (...) Bank na nazwisko B. T. (1), którym posługiwał się wyłącznie powód ((...)) wpłaty te na rzecz pozwanej oznaczone są jako „pożyczka na działalność” (**dowód: wykaz operacji bankowych na k. 173, 172, 171**).

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do art. 720 § 1 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przejąć na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości .

Strony zawierały między sobą umowy pożyczki.

Po ostatecznym sprecyzowaniu stanowiska przez powoda przedmiotem jego roszczenia, a więc i rozważań sądu, pozostaje kwota (...), 0 zł, na którą składa się pożyczka z dnia 11.01.2016 r. w kwocie 16000,00 zł udzielona na działalność gospodarczą (transakcja odnotowana w opisie operacji bankowych k. 173), pożyczka w kwocie 20000,00 zł udzielona 02.02.2016 na działalność gospodarczą (transakcja odnotowana w opisie operacji bankowych na k. 172), pożyczka w kwocie 10000,00 zł udzielona na działalność gospodarczą w dniu 17.02.2016 r. (transakcja odnotowana w opisie operacji bankowych na k.171v) oraz pożyczka w kwocie 2050,00 zł udzielona w dniu 03.03.2016 r. również na działalność gospodarczą (transakcja odnotowana w opisie operacji bankowych k. 171), a także drobne pożyczki udzielane w gotówce na łączną kwotę 10950,00 zł.

Powód nie wyjaśnił dlaczego roszczeniem objął tylko część pieniędzy przekazanych w ramach pożyczek nie dochodząc zwrotu całości tj. 65800,00 zł. Nie wyjaśnił też rozbieżności w sumie pożyczek gotówkowych (w pozwie powód wskazał 10950,00 zł, słuchany informacyjnie podał kwotę 10900,00 zł – k. 179, a w piśmie z dnia 28.07.2021 r. – k. 182 wskazał kwotę 9750,00 zł). Nie wyjaśnił też w sposób logiczny dlaczego zmienił okoliczności faktyczne będące podstawą jego roszczeń. Zmiana stanowiska powoda oraz zmiana podstawy faktycznej roszczenia nie stoi na przeszkodzie rozpoznaniu sprawy, wbrew twierdzeniom strony pozwanej, bowiem stosownie do art. 193 § 1 kpc zmiana powództwa jest dopuszczalna jeżeli nie wpływa na właściwość sądu. Zasada ta dotyczy zarówno zmian ilościowych, jak i jakościowych oraz obejmuje zarówno właściwość rzeczową, jak i miejscową. Wyjątek został wprowadzony w art. 193 § 2 kpc i dotyczy wyłącznie zmiany ilościowej powództwa, polegającej na wystąpieniu z nowym żądaniem obok poprzedniego, przy czym przez to pojęcie należy rozumieć zarówno zmianę żądania i podstawy faktycznej powództwa, jak i jedynie powiększenie wartości dochodzonej należności.

Powód wskazując nowe okoliczności uzasadniające dochodzone roszczenie sprecyzował jedynie czas i okoliczności udzielenia pożyczek. Zmiana ta, niewątpliwie dopuszczalna, nie może jednak ująć uwadze sądu przy ocenie wiarygodności twierdzeń powoda.

Pozwana przyznała, że otrzymała od powoda jako pożyczkę kwotę 16000,00 zł i 2050,00 zł. Twierdziła jednak, że pieniądze te zwróciła powodowi z dochodów z prowadzonej działalności gospodarczej. Zaprzeczyła, by wpłaty na jej konto w kwocie 10000,00 zł i 20000,00 zł były wykonane z tytułu pożyczek. Według twierdzeń pozwanej (k. 220) pieniądze z tych wpłat były systematycznie przez nią wypłacane według dyspozycji powoda, na rzecz innych osób między innymi J. S., B. T. (1) i B. T. (2). Pozwana twierdziła także, że zwróciła powodowi drobne pożyczki udzielane na bieżące potrzeby wskazując operacje bankowe na swoim koncie, a także przedstawiając treść rozmów SMS-owych prowadzonych przez strony (**dowód: potwierdzenia przelewów-operacji bankowych dokonanych przez pozwaną k. 41-91, wydruk korespondencji sms k. 122-125**).

W ocenie Sądu do twierdzeń zarówno powoda jak i pozwanej należy podejść z bardzo dużą ostrożnością, wręcz z rezerwą. Strony w czasie procesu zaprezentowały się jako osoby, które w sposób bardzo dowolny i na pewno daleki od prawidłowego i uczciwego kształtowały swoje relacje i zobowiązania wobec innych podmiotów. Powód w sposób celowy i świadomy unikał wypełniania zobowiązań alimentacyjnych i łamał prawo chcąc uniemożliwić skuteczne prowadzenie postępowania egzekucyjnego. Pozwana dopuszczała się nieprawidłowości podczas pracy w firmie franczyzowej łamiąc procedury bankowe i naruszając prawo (nieuprawniony udział w zawieraniu umów kredytowych, zakładanie rachunków bankowych na osoby podstawione, niedozwolone przesuwanie środków finansowych między kontami). W tej sytuacji twierdzenia stron co do wzajemnych relacji i rozliczeń finansowych sąd przyjmował za miarodajne jeżeli były one odzwierciedlone w innym materiale dowodowym.

Przesłuchani w sprawie świadkowie nie dysponowali informacjami szczegółowymi na temat stosunków finansowych między stronami (zeznania świadków M. R., W. J., B. T. (1) i Z. B. k. 180-181). Zeznania tych świadków były więc mało przydatne do oceny stanowisk stron. Zdaniem sądu, jedynymi miarodajnymi dowodami, którymi można weryfikować twierdzenia stron są operacje bankowe na rachunkach bankowych stron.

Z historii rachunku powadzonego w G. Banku pod nr (...) na nazwisko B. T. (1), a w rzeczywistości –co jest bezsporne- zawierającego operacje bankowe wykonywane wyłącznie przez powoda wynika, że istotnie powód przekazał na

rachunek bankowy pozwanej w dniu 11.01.2016 r. kwotę 16000,00 zł, w dniu 02.02.2016 r. kwotę 20000,00 zł, w dniu 17.02. (...) kwotę 10000,00 zł oraz w dniu 03.03.2016 r. kwotę 2050,00 zł określając je jako „pożyczka na działalność”. Również z dokumentów bankowych przekazanych przez pozwaną wynika, że po dacie udzielenia pierwszej pożyczki w kwocie 16000,00 zł tj. po 11.01.2016 r. zwróciła ona na konto powoda łącznie kwotę 15750,00 zł: 50,00 zł i 1500,00 zł – 13.11.2018 r. (k. 41 i 156), 1000,00 zł – 12.01.2016 r. (k. 69 i 173), 1600,00 zł – 04.02.2016 r. (k. 71 i 172), 5000,00 zł – 06.04.2016 r. (k. 74 i 170), 1000,00 zł – 06.02.2019 r. (k. 82 i 155), 500,00 zł – 06.06.2019 r. (k. 84 i 154), 500,00 zł – 01.10.2019 r. (k. 85 i 151), 1000,00 zł – 01.10.2019 r. (k. 86 i 15), 200,00 zł – 19.12.2019 r. (k. 87 i 149), 100,00 zł – 21.06.2020 r. (k. 88 i 14), 400,00 zł – 16.07.2020 r. (k. 89 i 149), 300,00 zł – 06.07.2020 r. (k. 90 i 149), 600,00 zł – 15.10.2020 r. (k. 91 i 148)

Pozostałe operacje wskazywane przez pozwaną, zdaniem sądu, nie mogą być zaliczone na spłatę pożyczek będących przedmiotem roszczeń powoda bowiem były wykonane bądź przed datą udzielania tych pożyczek bądź z innych tytułów wprost wynikających z systemowego opisu operacji (wpłata 30000,00 zł z 21.06.2015 r. k. 45 – wykonana przed udzieleniem pożyczki, wpłata 1000,00 zł z 11.06.2015 r. k. 46 – wykonana przed udzieleniem pożyczki, wpłata 670,00 zł z 25.06.2015 r. k. 47 – wykonana przed udzieleniem pożyczki, wpłata 1000,00 zł z dnia 03.07.2015 k. 48 – wykonana przed udzieleniem pożyczki, wpłata 1000,00 zł z 19.08.2015 r. k. 49 – wykonana przed udzieleniem pożyczki, kwota 3122,00 zł z 24.08.2015 r. k. 50 – wykonana przed udzieleniem pożyczki, wpłaty po 800,00 zł wykonane 24.08.2015 i 24.09.2015 r. k. 51 i 52 – wykonane przed udzieleniem pożyczki i z tytułu spłaty rat umowy nr (...) M. T., wpłata 87,46 zł z 29.09.2015 r. k. 53 – opłata faktury o wskazanym numerze, wpłata 37,70 zł k. 54 – opłata składki ubezpieczeniowej, trzy wpłaty po 1000,00 zł z dnia 29.09.2015 r., 11.10.2015 r. k. 55 i 57, 58 – wynagrodzenie za mieszkanie, wpłata 305,00 zł z 03.10.2015 k. 56 – spłata raty umowy (...), wpłata 111,57 zł z 23.10.2015 r. k. 59 – opłata faktury o numerze wskazanym, wpłata 37,70 zł z 23.10.2015 r. k. 60 – opłata składki ubezpieczeniowej, wpłata 300,00 zł z 15.10.2015 r. k. 61 – spłata raty kredytu umowy nr (...), wpłata 37,70 zł z 18.11.2015 r. k. 62 – opłata polisy, wpłata 91,08 zł z 18.11.2015 r. k. 63 – opłata faktury, wpłaty 1560,00 zł z 18.11.2015 r. k. 64, wpłata 1000,00 zł z 14.12.2015 r. k. 65 – wykonane przed udzieleniem pożyczek, wpłaty po 300,00 zł z 28.12.2015 r., 18.01.2016 r. 06.02.2016 r., 21.03.2016 r., k. 66, 70, 72, 73 – spłaty rat kredytu umowy nr (...), wpłata 100,00 zł 23.05.2017 r. k. 76 – pieniądze na leki, wpłaty po 260,00 zł z 24.10.2016 r. oraz po 270,00 zł z 17.11.2016 r. i 23.01.2017 r. i 300,00 zł z dnia 06.07.2017 r. k. 77, 78, 79, 80, 81 – spłaty raty kredytu umowy nr (...), kwota 1000,00 zł wynikająca z przelewu na k. 84 jest tożsama z kwotą z przelewu na k. 83 – w wyciągu bankowym w dniu 06.02.2019 r. jest zarejestrowany jeden przelew na kwotę 1000,00 zł, dowód wpłaty gotówkowej na k. 42 jest tożsamy z dowodem z k. 41).

Niewiarygodne są również twierdzenia pozwanej, że strony wspólnie miały ponosić koszty prowadzonej działalności gospodarczej i wspólnie tą działalność prowadziły. Bezsporne jest, że działalność została zgłoszona i zarejestrowana wyłącznie na pozwaną. Powód był pracownikiem firmy, z którą pozwana współpracowała w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Powód otrzymywał wynagrodzenie za pracę, nie pobierał dochodów z działalności. Firmą zarządzała pozwana i do niej trafiały dochody. W tej sytuacji nie można przyjąć, że powód prowadził działalność wspólnie z pozwaną i w związku z tym inwestował pieniądze we własnym imieniu. Zauważyć także należy, że kwoty pożyczek na działalność gospodarczą zostały przebrane pozwanej w 2016 r. a więc zanim strony nawiązały bliższe relacje i zaczęły prowadzić wspólne gospodarstwo domowe, co nastąpiło dopiero w 2017 r. Niezrozumiałe byłoby więc rozliczanie tych pożyczek w warunkach konkubinatu bądź w sposób w jaki wskazuje pozwana. Nie znajdują również racjonalnego uzasadnienia twierdzenia pozwanej o przekazywaniu pieniędzy przez powoda na jej konto, niejako na przechowanie, a następnie dysponowanie tymi środkami w sposób wskazany przez powoda. Pozwana tych okoliczności nie udowodniła w toku postępowania sądowego.

Art. 6 kc stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Obowiązkiem stron jest więc wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów z których wywodzą skutki prawne (art. 232 kpc).

Stosując te zasady do sytuacji procesowej powoda należy wskazać, że powód dochodząc zwrotu udzielonych pożyczek powinien wykazać, że udzielił pożyczki w określonej wysokości. O ile fakt udzielenia pożyczek na działalność gospodarczą na kwotę 48050,00 zł wynika z wyżej wskazanych operacji bankowych, to co do drobnych pożyczek

gotówkowych powód nie przedłożył żadnych pewnych, niebudzących wątpliwości dowodów, kiedy i w jakiej kwocie pożyczki te zostały udzielone pozwanej. Dowodem takim nie mogą być odrębne zapiski powoda stworzone nie wiadomo w jakim czasie i okolicznościach, niepotwierdzone przy tym przez pozwaną. Poza sporem jest, że strony udzielały sobie pomocy finansowej o czym świadczą także rozliczenia wynikające z operacji bankowych, ale na tle dowodów przedstawionych przez strony nie sposób ustalić, że dotyczyły one pożyczek, które są przedmiotem roszczeń powoda.

Mając powyższe okoliczności na uwadze sąd uznał za uzasadnione roszczenia powoda z tytułu udzielonych pożyczek do kwoty 32.300,00zł przyjmując, że pozwana zwróciła powodowi kwotę 15750,00 zł

W pozostałym zakresie roszczenie powoda jako nieudowodnione podlega oddaleniu.

O powyższym sąd orzekł na podstawie cytowanych wyżej przepisów.

Koszty postępowania zostały zasądzone na rzecz powoda stosunkowo do wysokości uwzględnionego roszczenia, według zasady wynikającej z art. 100 kpc. Koszty poniesione przez powoda, który wygrał proces w 57% stanowi opłata sądowa- 2848,00zł, opłata skarbową -17,00zł, wynagrodzenie pełnomocnika -5400,00zł (łącznie 8265,00zł). Koszty udziału w procesie pozwanej to opłata skarbową -17,00zł i wynagrodzenie pełnomocnika -5400,00zł (łącznie 5417,00zł). Uwzględniając wynik procesu, należne powodowi koszty wynoszą 2381,74zł.

SSR Alina Kowalewska